

DE DRAAD, een model en een methode om te werken aan verbinding.

@ouder en kind @cliënt en begeleider @leerkracht en leerling @kind en ouder

Het model en de methode 'de draad' bouwt voort op ontwikkelingspsychologie en meer bepaald het levenswerk van Anton DOSEN en van Jacques HEIJKOOP. Zij hebben de bruikbaarheid en de vruchtbaarheid voor de praktijk om thema's uit de emotionele en sociale ontwikkeling toe te passen bij vragen rond opvoeding en begeleiding niet alleen vorm gegeven maar vooral op de kaart gezet.

De draad wil daarbij een vertaalslag zijn om te helpen zoeken naar verbinding als deze moeilijk loopt of vragen oproept. De draad staat voor hechting als de meest levensnoodzakelijke vorm van verbinding. Vanuit hoe ouders verbinding aangaan met hun pasgeboren baby'tje en hoe deze verbinding ontwikkelt, zijn ingangen gedistilleerd om te gebruiken bij opvoedings- en begeleidingsvragen. Hieronder geef ik kort weer waar 'de draad' zijn bijdrage kan verlenen aan het mooie verhaal dat wordt geschreven rond een betere afstemming met personen met moeilijk begrijpbaar gedrag.

Het model:

- met eenvoudige woorden worden ontwikkelingsstappen en thema's uit de emotionele en sociale ontwikkeling hulpmiddelen in opvoeding en begeleiding. De basis heeft de vorm van een wigwam (fig 1) met daarbij de verschillende ingangen (fig 2). Op de ted talk (QR code) bij CCE Podium wordt het model voorgesteld.
- een verbindende taal met eenvoudige woorden, symbolen en tekeningen. Een gezamenlijke taal voor ouders, hulpverleners, leerkrachten om het te hebben over opvoeding en waar deze kwetsbaar verloopt. Ook ouders die zelf die kwetsbaarheid hebben kunnen met deze ingangen samen met een begeleider aan de slag. Voor kinderen en jongeren zijn er varianten uitgewerkt om ook hun eigen draadverhaal te zien en er rond te werken (cfr draadverhalen, toolkit 'Mijn draadjes zien doen en doen zien van Karen Van Dyck)
- Er wordt zowel gekeken naar de cliënt/het kind/de leerling als naar hoe de situatie wordt georganiseerd als naar hoe de draad wordt getrokken. Het gaat om een draad, verbinding binnen een context.

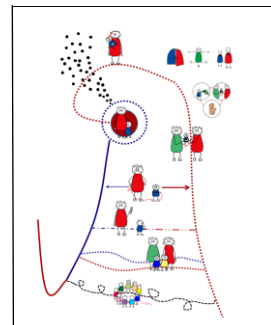

Fig 1

De methode

- Het doel van de methodiek is te zoeken naar ingangen om verbinding met hem/haar te vinden. Het gaat om die persoonlijke contacten waar hij/zij nabijheid voelt, waar hij/zij regie voelt, waar hij/zij voelt gezien te worden. Het gaat om verbinding door het inzetten van het weetje, het op zijn/haar spoor komen, het bezig zijn met spanning en ontspanning op momenten met weinig spanning, leuke actie-reacties en het inbouwen van gunmomenten in het samen doen. Hoe sluit je aan ondanks het trauma of de beperking?
- Wil de dynamiek van emotionele en sociale ontwikkeling werkbaar maken. Een laatste nieuwe werkvorm maakt door het gebruik van magneten en een magneetbord de dynamiek tussen het kwetsbare plekje in de draad en de sterkste draad visueel tastbaar. Eén van de problemen waar we mee kampen is dat hulpverleners vaak geneigd zijn om te gaan zoeken naar de fase

terwijl zoals Anton Došen en Jacques Heijkoop al aangaven dat het gaat om een dynamiek. Het spanningsveld tussen kunnen en aankunnen.

- naar aanleiding van een praktijkcongres (2024) over 'de draad' werden verschillende werkschema's ontwikkeld. Deze zijn vrij beschikbaar op de website www.gerritvignero.be. Er zijn zowel werkschema's om te kijken naar een groep (leefgroep, klas, activiteitscentrum, kinderdagverblijf,...) als naar een individuele cliënt. Er zijn werkschema's voor een evolutiebespreking, een vastlopende situatie en voor ouders.
- aan de hand van een intervisiespel 'ontwarde draad' (van Edda Janssens en Katrijn Van Acker), dialoogkaartjes en teamkaartjes kan op een zeer interactieve manier de draad op een cliënt, kind, leerling worden gelegd

Contact:

Gerrit Vignero, gerritvignero@gmail.com

CCE podium

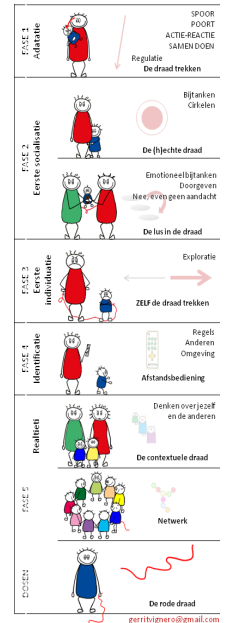

Fig 2